

سنجش حکمرانی خوب شهری برای شهرهای جهانی

امیر کارگر سامانی^۱، اسدالله کردناصیح^{۲*}، سید حمید خداداد حسینی^۳،

سید مسعود موسوی شفایی^۴

۱. دانشجوی دوره دکتری مدیریت استراتژیک، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
۲. دانشیار گروه مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
۳. استاد گروه مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
۴. استادیار گروه روابط بین‌الملل، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

دریافت: ۱۳۹۳/۱۱/۰۵ پذیرش: ۱۳۹۴/۰۲/۱۶

چکیده

در چند دهه اخیر شهرهای جهانی به واسطه تأثیرگذاری و تأثیرپذیری از فضای جریانات از اهمیت ویژه‌ای در مجموعه عوامل مؤثر بر محیط ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی برخوردار گشته‌اند. در این ارتباط حتی برخی نهادهای علمی و بین‌المللی به امتیازدهی به شهرهای جهانی و ارائه جداول مقایسه‌ای بین آن‌ها پرداخته‌اند.

حکمرانی محلی نیز از جمله مقولاتی است که با ارائه نقشی ویژه و در تمایز با حکومت‌های ملی نقش بارزی در مدیریت محلی بازی می‌کند. حکمرانی شهری نیز با اولویت‌دهی به فقر، پیشرفت زنان، مشارکت اجتماعی و تعامل با نهادهای عمومی و خصوصی در عرصه‌های مختلف اجتماعی و مدیریت مؤثر در حوزه شهری از جمله مباحث ویژه در حوزه مدیریت شهری بوده و از سوی سازمان‌های مختلف مورد بحث، بررسی و توسعه قرار گرفته است.

اهمیت این دو مقوله انگیزه‌ای شد تا با استفاده از روش کتابخانه‌ای و بهره‌گیری از منابع معتبر شهری، ملی و بین‌المللی، ضمن تهیه جدولی مبسوط برای شاخص حکمرانی خوب شهری، نسبت به بررسی و مقایسه شاخص حکمرانی خوب شهری برای ۱۹۴ شهر جهانی اقدام گردد و وابستگی بین حکمرانی خوب شهری و جایگاه شهر در گروه‌بندی‌های ارائه شده مورد بررسی قرار گیرد. مطالعه صورت‌گرفته حاکی از آن است که شاخص حکمرانی خوب شهری در گروه‌های مختلف شهرهای جهانی

(به ویژه میان بالاترین گروه و گروههای فروتر) از تفاوت معناداری برخوردار است.

کلیدواژه‌ها: حکمرانی، حکمرانی خوب شهری، شهر جهانی، جهانشهر.

۱- مقدمه

نقش حکومت محلی به صورت شفافی برای کارکرد اقتصاد محلی، رفاه ساکنان و وضعیت رقابتی شهر و مؤسسات شهری بنیادین است، هر چند کمی‌سازی سهم جامع اقتصادی آن به صورت فزاپنده‌ای مشکل است، اما نقش بنیادین آن در مدیریت جریان‌ها از طریق شهرها انکارناپذیر است.

شهرها زادگاه جهانی‌شدن هستند [۱، ص ۶] و جهانی‌شدن در شهرها رخ می‌دهد. فرایندهای جهانی‌شدن باعث دگرگونی شهرها شده و کارکرد شهرها نیز جهانی‌شدن را بازنمایید می‌کند. شهر معاصر تجسم فضایی جهانی‌شدن است و پویایی شهری بر فرایندهای جهانی‌شدن تأثیر کاملاً ملموسی دارد [۲]. وبر برای تشکیل شهر وجود قانون نسبتاً مستقل، نوعی سازمان و تشکیلات شهری مربوط به آن، استقلال نسبی و خودگردانی (مدیریت توسط افرادی که با مشارکت شهروندان انتخاب شده‌اند) را الزامي می‌داند. وی بر توسعه و مشارکت شهری به عنوان یکی از ابزارهای اساسی تشکیل شهر به عنوان یک اجتماع کامل تأکید می‌کند. اولین متون به‌دست‌آمده در این زمینه به حدود ۴۰۰ سال قبل از میلاد و به هند باز می‌گردد که در آن، صدراعظم آن زمان با بهکارگیری اصطلاح «هنر حکمرانی»، بر عدالت، اخلاق، و تمایلات ضد خودکامگی تأکید دارد. او وظایف پادشاه برای حفظ ثروت کشور و اتباعش و ارتقاء دادن، نگهداشتن، و محافظت کردن از این ثروت مطابق با خواست اتباع پادشاهی را به‌رسمیت می‌شناسد [۳، ص ۴].

امروزه واژه حکمرانی شهری به صورت گستردگی مورد استفاده قرار می‌گیرد و بسیاری از فرایندهای آن، دیگر صرفاً شامل سازمان‌ها و نهادهای حکومتی نیست، بلکه طیف وسیعی از سازمان‌های غیردولتی، اتحادیه‌های صنفی و مدنی، مشارکت بخش‌های خصوصی و عمومی، و نظایر آن را شامل می‌شود [۵، ص ۱۷] و «یک توافق در حال ظهور وجود دارد که حکمرانی خوب شرط اساسی برای توسعه پایدار بشری سکونتگاه‌هاست» [۶، ص ۷].

۲- شهر جهانی

از نقطه نظر فریدمن، «یک شهر یک نظام اقتصادی و اجتماعی همبسته فضایی در یک مکان خاص یا یک ناحیه مادرشهری است. برای مقاصد اداری و سیاسی، منطقه می‌تواند به واحدهای کوچکتری تقسیم شود که، به عنوان فضای سیاسی یا اداری، شالوده فضای اقتصادی منطقه می‌باشد» [۷۰ ص ۷۰]. تراکم شهری تأثیر مثبتی بر توانایی‌های شهرها در ایجاد خلاقیت، پادگیری، و نوآوری به وسیله انعطاف‌پذیری فزاینده تولیدکنندگان و همچنین جریان‌های عظیم ایده و دانش که از طریق پیوندهای مبادلاتی که در درون شبکه‌های صنعتی صورت می‌پذیرد، دارد [۸، ص ۵؛ ۸، ص ۱۱].

مفهوم «شهر جهانی» در سال ۱۹۱۵ توسط گیدس^۱ در اثر کلاسیک او «شهرها در تحول» ابداع گردید. ساسن نیز در سال ۱۹۹۱، ضمن مطرح کردن اصطلاح «جهان‌شهر» در مورد شهرهای نیویورک، لندن و توکیو، آن‌ها را شهرهایی جهانی و مکان محوری تأمین سرمایه، مکان‌های تولید پساصنعتی، مدیریت خدمات تخصصی و پیشرفت و پشتیبان تولید (نظیر تبلیغات، حسابرسی و قوانین کسب‌وکار)، نوآوری و بازاری برای خدمات می‌داند [۹]. بر خلاف نظریه ساسن، که بیشتر بر بازارهای مالی و بانکی بین‌المللی و تغییرات آن در شهرهای سه‌گانه نیویورک، لندن و توکیو به عنوان مرکز فرماندهی تکیه می‌کرد، تیلور معتقد است که شهرهای جهانی نقشی بیش از مرکز مالی در جریانات جهانی دارند [۱۰: ۱۱]. دو مفهوم‌سازی از شهر جهانی در کار دوئل و هوبارد [۱۲]. به شرح زیر ارائه شده است:

(۱) شهر جهانی به عنوان یک مکان در جهان که با مرزهای شهری دقیق تعریف شده است، که به فضای جریان‌ها نظیر سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، مهاجرت مردم و نخبگان، و جریان کالاهای و خدمات متصل است.

(۲) شهر جهانی شده^۲ به عنوان مکانی برای دستیابی پایدار به کارایی که به وسیله کیفیت خدماتی که یک شهر برای شهروندانش فراهم می‌کند (دسترسی به خدمات تلفن، آب، فاضلاب، برق و...)، اعتماد به چنین خدماتی در طول زمان، میزانی که با آن یک شهر، شهروندانش را در تصمیم‌گیری دخیل می‌سازد، پاسخگویی به نیازهایشان، و روشنی که شهر به وسیله آن به-صورت کلی حکمرانی می‌شود، شناخته می‌شود.

تعریف اول به شهرهایی اشاره دارد که نقش رهبری در مقیاس بین‌المللی و جهت‌گیری

بیرونی به سمت اقتصاد جهانی دارند و دارای رتبه‌بندی بالا در سلسله مراتب شهرهای جهانی هستند.

تعریف دوم به مقیاس یک شهر (اندازه یک شهر، اندازه اقتصادش مشتمل بر فعالیت بخش خصوصی) یا خدماتی (دسترسی به زیرساخت‌ها و خدمات اجتماعی) که ارائه می‌دهد تا تأثیر خود را در دنیای جهانی^۳ حفظ کند اشاره می‌کند که بر مرتبط بودن^۴ شهرها درون یک شبکه مرکز می‌کند [۱۲].

بیش از ۵۰ سال بعد از معرفی شهرجهانی توسط گیدس، هال در کتاب خود تحت عنوان «شهرهای جهانی»، با رویکردی تخصصی‌تر، ویژگی این شهرها را بر حسب نقش‌های متعددی که ایفا می‌کنند، به شرح زیر بیان نمود [۱۴]:

- مراکز قدرت سیاسی، ملی و بین‌المللی‌اند؛
- مراکز سازمان‌های مرتبط با حکومت‌اند؛
- مراکز تجارت و کسب و کار ملی، بین‌المللی و فعالیت‌های اقتصادی مختلف‌اند؛
- همچون مراکز انباست کالا برای کشور خود و برخی اوقات برای کشورهای همسایه‌اند؛
- مراکز بانکداری، بیمه و خدمات مالی مرتبط‌اند؛
- مراکز خدمات تخصصی پیشرفته در همه رشته‌ها نظری، پژوهشی، حقوق، تحصیلات عالی، و کاربرد دانش علمی در فناوری‌اند؛

- مراکز جمع‌آوری و اشاعه اطلاعات از طریق انتشارات و رسانه‌های جمعی‌اند؛

- مراکز مصرف کالاهای لوکس برای اقلیت و کالاهای با تولید انبوی برای اکثریت‌اند؛

اما وی در سال‌های بعد اعلام می‌کند که تعریف فوق به دلیل پدیده جهانی‌شدن و تأثیر آن بر نظام شهری، و اطلاعاتی‌شدن اقتصاد^۵، تحول پیشروندۀ اقتصادهای پیشرفته از تولید کالا به مدیریت اطلاعات^۶، نیاز به اصلاح دارد [۱۵]. اهمیت یافتن شهرهای جهانی بیش از هرجیزی مدیون فرایند جهانی‌شدن اقتصادی است و مهم‌ترین عوامل پیش‌برنده‌ی آن عبارتند از [۱۶]:

- افزایش سهم اقتصاد دانائی محور و شیوه تولید اطلاعاتی [۱۷] در تولید ناخالص داخلی،
- اشتغال و ارزش افزوده طی دهه‌های اخیر در جهان، باعث ظهور «اقتصاد بدون وزن»^۷ شده [۱۸]:

- امکانات نوین، فرآگیر و ارزان برای کاهش فاصله فیزیکی و زمانی در تبادل اطلاعات که

به وسیله فناوری‌های نوین اطلاعاتی و ارتباطی فراهم شده به ظهور «اقتصاد بدون مرز»^۸ در یک «دنیای بدون مرز»^۹ انجامیده است [۱۹].

- خوش‌های صنعتی پرآکنده با مدیریت متمرکز و انعطاف‌پذیری مبتنی بر نیاز مشتری (مشتری-محوری) جایگزین پسافور دیسم (تولید انبوه صنعتی) در سازماندهی تولید صنعتی شده است [۲۰].

شبکه پژوهش مطالعات جهانی‌شدن و شهرهای جهانی^{۱۰} در دانشگاه لاوبورو^{۱۱}، پژوهش‌های هدفمندی را در مورد جهانی‌شدن و شهرهای جهانی اجرا کردند و چارچوبی را برای تعیین سلسله‌مراتب این شهرها بسط داده‌اند. پایه ارزیابی انجام‌شده در رده‌بندی آن‌ها رویکردهای تسلط راهبردی، تصمیم‌سازی، قدرت و تسلط شرکت‌های چندملیتی و دفاتر و شعب آن‌ها، بین‌المللی‌شدن خدمات پشتیبانی تولید (مدیریت، حسابرسی، حقوقی، تبلیغاتی و...) و تمرکز مراکز مالی، مبنای می‌باشد [۱۵]. آن‌ها که در ابتدا به سه گروه‌بندی اکتفا کرده بودند در کارهای بعدی به بررسی، اصلاح و گسترش رده‌ها و شهرها و در نهایت اصلاح گروه‌بندی دوره‌های قبل اقدام نمودند (از سال ۱۹۹۸ به بعد در سال‌های ۲۰۰۰، ۲۰۰۴، ۲۰۰۸، ۲۰۱۰ و ۲۰۱۲) [۲۱: ۲۲: ۲۳: ۲۴: ۲۵].

۳- حکمرانی شهری

حکمرانی مفهومی وسیع‌تر از حکومت دارد و اذعان به این موضوع است که قدرت در درون و بیرون از اختیارات و نهادهای رسمی حکومت وجود دارد. حکمرانی مفهومی وسیع‌تر از مدیریت دارد و بر تمرکز بر مکانیزم‌ها و فرایند اداره، مدیریت و پیاده‌سازی آن تمایل دارد. حکمرانی بر فرایند تأکید دارد. تصمیمات بر اساس ارتباطات پیچیده بین بازیگران بسیار با ترجیحات متقاوت اخذ می‌گردد [۶، ص ۸] و این درحالیست که حکومت به نهادها و موجودیت‌های خاصی اشاره دارد که خدماتی را به ناحیه جغرافیایی خاصی ارائه می‌دهند و کارکرد و ترکیب‌بندی آن عموماً با ساخت^{۱۲} هر ملتی رسمیت می‌یابد.

از منظر برنامه توسعه سازمان ملل متحده هدف حکمرانی «تحقیق توسعه‌ای» است که اولویت را به فقرا می‌دهد، آرمان‌های زنان را به پیش میراند، از محیط زیست حمایت می‌کند و فرصت‌های موردنیاز برای اشتغال و امراض معاشر را خلق می‌کند» [۲۶، ص ۱].

در دهه ۱۹۸۰ تعارضات بسیاری میان دولت مرکزی و مقامات محلی درباره اختیارات و قلمروهای مسئولیتی آنها بروز نمود و به بازنگری در ماهیت مسئولیت و پاسخگویی دموکراتیک، کفايت اختیارات حکومت محلی و ظرفیت و امکاناتی که سیاست محلی می‌توانست به نفع شهروندان در امور محلی و در دنیابی که مهمترین تصمیمات سیاسی و اقتصادی در سطح ملی یا بین‌المللی اتخاذ کند، منجر گردید [۲۷]. حکومتهای محلی با انگیزه تدوین و اجراء اقدامات جمعی در سطح محلی به وجود آمدند، که شامل حکومتها و نهادهای رسمی در کنار نقش هنگارهای غیررسمی، شبکه‌ها و ارائه خدمات عمومی محلی می‌گردند. هدف از آن ارتقاء جنبه‌جوش، زندگی، و اجتماعات خودگردان با حفظ محیط‌زیست محلی است. حکمرانی خوب محلی نه تنها نگران ارائه خدمات محلی است بلکه درباره حفاظت از زندگی و آزادی ساکنان محلی، خلق فضا برای مشارکت دموکراتیک و گفتوگویی مدنی، حمایت از توسعه محلی، پایداری زیست محیطی، و تسهیل‌کردن پیامدهایی که کیفیت زندگی ساکنان محلی را پربارتر سازد نیز دغدغه دارد [۲۸؛ ۲۹، ص. ۲].

در حالی که تعاریف و رویکردها به مفهوم حکمرانی بسیار است، اما می‌توان سه مسیر متمایز بین آنها را تشخیص داد. اولین آن این است که بر اساس تعاریف اولیه ارائه شده توسط بانک جهانی در سال ۱۹۹۲، مفهوم حکمرانی، بر دولت مرکز است؛ بر حکومت مؤثر، مدیریت مالی سالم، و پاسخگویی در بخش عمومی تأکید می‌کند. این تعریف که به وسیله مخالفان گفتمان نولیبرال مورد انتقاد قرار گرفت با افزون «مشارکت قوی جامعه مدنی در امور عمومی» [۳۰] تعمیم یافت. لیکن این برداشت نیز همچنان دولت-محور بود. اضافه نمودن جامعه مدنی نشان می‌دهد که بایستی بین «حکمرانی» و «حکومت» تمایز ایجاد نمود. مکارنی با اضافه کردن دموکراسی و مشروعیت و به رسمیت شناختن مراکز قدرت جایگزین حکومت سنتی مسیر متمایز بعدی را ارائه داد [۳۱]. دست آخر، مفهوم «حکمرانی شهری» است که بر سطح محلی و به ویژه در بستر شهری مرکز می‌کند. همچنین در رویکرد سوم به چارچوبی توجه شد که شامل عناصری است که ورای فرایند خطمنشی عمومی قرار می‌گرفتند. بنابراین کنشگران غیرقانونی، سازمان‌های غیررسمی و جنبش‌های اجتماعی را نیز دربر گرفت، و این عناصر را که در توسعه شهرهای جهان سوم سهم دارند، به رسمیت شناخت [۳۲].

گیدنز به نقل از بورخا و کاستلز [۳۳] بیان می‌کند که سه قلمرو عده وجود دارد که در

آن‌ها مقامات و اداره‌های محلی می‌توانند به نحو مؤثری نیروهای جهانی را مدیریت کنند. اول آن‌که، شهرها از طریق مدیریت قلمرو محلی در افزایش بازده مولد اقتصادی و قدرت رقابت اقتصادی مشارکت کنند. دوم آن‌که، شهرها نقش مهمی در تثبیت یکپارچگی اجتماعی و فرهنگی در میان جمیعت‌های چند قومیتی و پرتنوع ایفا می‌کنند. سوم آن‌که، شهرها محل مهمی برای استقرار نمایندگی و مدیریت سیاسی هستند.

از نظر یونسکو حکمرانی شهری عبارت از: «فرآیندهایی است که پیوندهای مختلف بین ذینفعان، مسئولان محلی و شهروندان را رهبری می‌کند و شامل استراتژی‌های پائین به بالا و بالا به پائین برای مشارکت فعالانه اجتماع‌های مورد نظر، مذاکره باز میان بازیگران، مکانیزم‌های تصمیم‌گیری شفاف، و خطمشی‌های مدیریت شهری نوآور می‌شود» [۳۴].

در برنامه سکونتگاه بشری سازمان ملل متحد^{۳۳} تعریف دیگری از حکمرانی شهری ارائه شده که عبارت است از: «مجموع بسیاری از راههایی که توسط آن‌ها، افراد و نهادها، عمومی و خصوصی، به برنامه‌ریزی و مدیریت امور مشترک شهر پردازند. حکمرانی شهری یک فرایند مداوم است که از طریق آن منافع مختلف و متعارض می‌تواند وفق داده شود و اقدام همکارانه اتخاذ شود. حکمرانی شهری شامل نهادهای رسمی همانند ترتیبات غیررسمی و سرمایه اجتماعی شهروندان است» [۶، ص. ۹].

حکمرانی خوب شهری به عنوان یک مفهوم استراتژیک، شایستگی و بازدهی اداری، شفافیت، انصاف، مشارکت مدنی، مبارزه با فساد، پاسخگویی و ارتقاء مسئولیت‌پذیری مقامات رسمی را در بر می‌گیرد و یک جزء ضروری برای دستیابی به رشد و توسعه منصفانه و پایدار است و به صورت تکیکنایپذیری به رفاه شهروندی پیوند خورده است [۳۵]. برنامه سکونتگاه بشری سازمان ملل متحد از ۴ نشانگر اصلی: اثربخشی، انصاف، مشارکت و مسئولیت‌پذیری برای سنجش حکمرانی خوب شهری بهره می‌گیرد که هر یک از آن‌ها سنجه‌های متعددی دارند. در بررسی جامع فوق [۳۵]، از دو گزینه بیست سنجه‌ای (سنجه‌های با اولویت بالا) و بیست و هفت سنجه‌ای (سنجه‌های با اولویت بالا و متوسط) استفاده گردیده که در جدول زیر هر دو جایگزین آورده شده است.

جدول ۱ سنجه‌های مد نظر برای سنچش حکمرانی خوب شهری

سنجه‌های با اهمیت بالا و متوسط	فقط سنجه‌های با اهمیت بالا	نشانگرها
۱- درآمد سرانه حکومت محلی ۲- نسبت بودجه جاری و سرمایه‌ای واقعی ۳- درآمد انتقالی حکومت محلی ۴- نسبت مالیات اخذشده به مالیات تکلیفی ۵- پیش‌بینی‌پذیری درآمدهای انتقالی ۶- استانداردهای عملکردی منتشرشده ۷- بررسی رضایت ارباب‌رچوع ۸- بیانیه چشم‌انداز	۱- درآمد سرانه حکومت محلی ۲- درآمد انتقالی حکومت محلی ۳- نسبت مالیات اخذشده به مالیات تکلیفی ۴- استانداردهای عملکردی منتشرشده	اثر بخشی
۹- بیانیه شهروندی برای خدمات اصلی ۱۰- نسبت نمایندگان زن در شورا ۱۱- نسبت زنان در مناصب کلیدی ۱۲- دسترسی به اتصال آب برای ساکنان ۱۳- سیاست‌های حمایت از فقرا ۱۴- آب ارزانتر برای مناطق فقیرنشین ۱۵- بازار غیررسمی	۵- بیانیه شهروندی ۶- نسبت نمایندگان زن در شورا ۷- نسبت زنان در مناصب کلیدی ۸- دسترسی به اتصال آب برای ساکنان ۹- آب ارزانتر برای مناطق فقیرنشین ۱۰- سیاست‌های حمایت از فقرا	برابری
۱۶- شورای انتخابی ۱۷- انتخاب شهردار ۱۸- نسبت رأی‌دهندگان ۱۹- خانه مردم ۲۰- انجمن‌های شهری	۱۱- شورای انتخابی ۱۲- انتخاب شهردار ۱۳- نسبت رأی‌دهندگان ۱۴- خانه مردم ۱۵- انجمن‌های شهری	مشارکت
۲۱- انتشار رسمی قراردادها، مناصبه‌ها، بودجه و محاسبات ۲۲- کنترل به وسیله سطوح بالاتر حکومت ۲۳- قوانین مدیریتی ۲۴- سهولت در دریافت شکایات ۲۵- کمیسیون ضدفساد ۲۶- افشاء درآمد و دارایی فردی ۲۷- بازرگانی مستقل مرتب	۱۶- انتشار رسمی قراردادها، مناصبه‌ها، بودجه و محاسبات ۱۷- کنترل به وسیله سطوح بالاتر حکومت ۱۸- کمیسیون ضدفساد ۱۹- افشاء درآمد و دارایی فردی ۲۰- بازرگانی مستقل مرتب	پاسخگویی

در این کار پژوهشی با توجه به اینکه شاخص‌های پراهمیت در هر دو گزینه مشترک هستند و به دلیل عدم دسترسی به برخی از سنجه‌های گزینه دوم، از گزینه اول با ۲۰ سنجه که در چهار نشانگر توزیع شده‌اند، استفاده گردیده است. البته به دلیل عدم دسترسی به اطلاعات مرتبط با دو سنجه از سنجه‌های بیست‌گانه (آب ارزانتر برای مناطق فقیرنشین از نشانگر برابری، و انجمان‌های شهری در هر ۱۰۰۰ نفر از نشانگر مشارکت) از ارزیابی شاخص حکمرانی خوب شهری حذف شدند. لازم به ذکر است که وزن این دو سنجه در کل ۸/۷۵٪ می‌باشد (با توجه به وزن‌دهی ارائه شده توسط برنامه سکونتگاه سازمان ملل متعدد [۳۵]). ارزش سنجه اول (آب ارزانتر برای مناطق فقیرنشین از نشانگر برابری) در کل برابر با ۲/۵٪ و ارزش سنجه دوم (انجمان‌های شهری در هر ۱۰۰۰ نفر از نشانگر مشارکت) برابر با ۶/۲۵٪ می‌باشد، که در مجموع ۸/۷۵٪ در کل ارزش دارد) و همان‌گونه که از وزن آن‌ها مشخص است حذف این دو سنجه تأثیر شایان توجهی بر نتایج نخواهد داشت.

۴- گردآوری و تحلیل داده‌ها

در آخرین گروه‌بندی شبکه پژوهش جهانی‌شدن و شهرهای جهانی جداول کاملی از شهرها در گروه‌های مختلف در کارهای این گروه ارائه شده است و در آخرین گروه‌بندی (۲۰۱۲)، ۳۰۷ شهر وجود دارد که جامعه آماری این پژوهش را شامل می‌شود. در اکثر این رده‌بندی‌ها، جهان‌شهرهای لندن و نیویورک در بالاترین رتبه (α++), قرار دارند و به دنبال آن‌ها هنگ-کنگ، سنگاپور، شانگهای، پاریس و توکیو و... قرار دارند که در زیرگروه‌های α+, α و β-، β+، γ گرفته‌اند. پس از این گروه از شهرها، شهرهای جهانی دیگری در گروه‌های β (β+, β-، γ+) و با کفایت بالا و با کفایت قرار دارند [۲۵].

در ادامه تحقیق، اطلاعات مرتبط با شاخص حکمرانی خوب شهری، برای ۱۹۴ شهر جهانی گردآوری شدند. برای جمع‌آوری این اطلاعات، داده‌های مرتبط از منابع معتبری نظیر گزارش‌های برنامه سکونتگاه بشری سازمان ملل، بانک جهانی و مجمع جهانی اقتصاد، آمارهای اتحادیه اروپا، سازمان همکاری و توسعه اقتصادی، و داده‌های ارائه شده از سوی کشورها، ایالت‌ها و شهرداری‌های ذیربسط و... استفاده گردیده است که به دلیل وجود محدودیت در حجم مقاله، ارائه آن‌ها مقدور نیست. بازه زمانی داده‌های مورد استفاده برای

سنچش با حکمرانی خوب شهری، از سال ۲۰۰۳ تا ۲۰۰۸ میلادی می‌باشد. همچنین همان‌طور که در گزارش برنامه سکونتگاه سازمان ملل متحد [۳۵] قید گردیده، در مواردی که داده‌های مرتبط با یک سنجه از یک شهر به صورت مستقیم در دسترس نباشد، به ترتیب از سایر داده‌های مرتبط شهر، داده‌های استانی یا ایالتی، میانگین سایر شهرهای کشور و داده‌های کشوری استفاده شده است در این گزارش نیز از همین روش استفاده می‌شود.

به‌دلیل کمبود اطلاعات در خصوص برخی از سنجه‌های خوب شهری، تعداد شهرهایی که اطلاعات حکمرانی در مورد آن‌ها استخراج و تکمیل شده است، ۱۹۴ شهر به شرح جدول ۲ می‌باشد. بنابر این نمونه برداری هدفمند و از نوع قضاوی است. از نظر کفايت نمونه‌ها نیز با توجه به جدول تعیین نمونه کرجی و مورگان، برای جامعه‌ای با ۳۲۰ عضو تعداد ۱۷۵ نمونه کفايت می‌کند که با توجه به تعداد نمونه‌های مورد بررسی، از کفايت لازم برخوردار است.

جدول ۲ تعداد شهرها در این مطالعه

تعداد شهرها در این مطالعه	تعداد شهرها در GaWC(2012)	گروه
۳۳	۴۵	آلفا(A)
۴۴	۷۵	بتا(B)
۳۹	۵۹	گاما(G)
۳۱	۴۴	با کفايت بالا(H)
۴۷	۸۴	با کفايت(S)
۱۹۴	۳۰۷	جمع

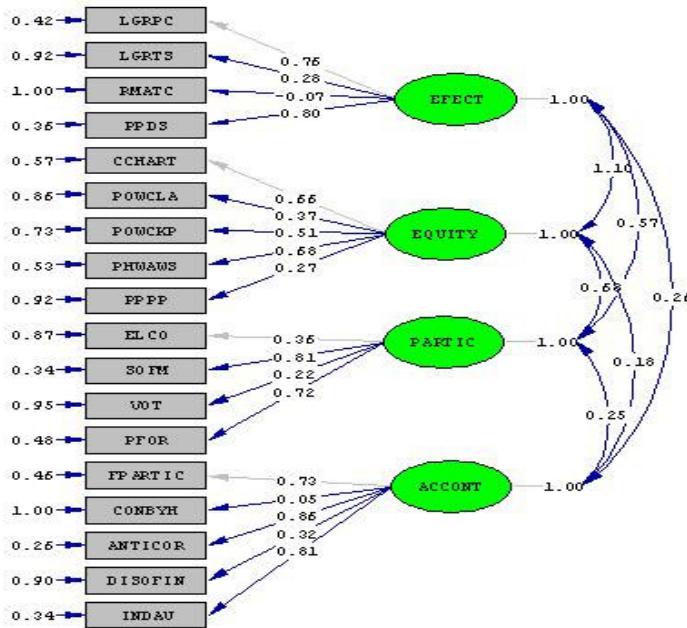
۵- مدل‌های اندازه‌گیری متغیر حکمرانی

مدل اندازه‌گیری در واقع نشان‌دهنده ابعاد و شاخص‌های متغیر مستقل تحقیق (حکمرانی) است. در این تحلیل که با استفاده از نرم‌افزار LISREL انجام شد، شاخص‌های اندازه‌گیری متغیر مستقل و مقدار بار عاملی آن‌ها آزمون شد. این کار با رویکرد تحلیل عاملی تأییدی مرتبه اول و دوم انجام شد. در تحلیل عاملی تأییدی مرتبه اول تعداد شاخص‌های اندازه‌گیری متغیر مستقل حکمرانی و بارعاملی آنها برآورد و تأیید شد و در تحلیل عاملی مرتبه دوم، مقدار بارعاملی و معناداری هریک از ابعاد/نشانگرهای متغیر حکمرانی مشخص شد.

۶- تحلیل عاملی مرتبه اول متغیر حکمرانی

در تحلیل عاملی مرتبه اول علاوه بر مشخص شدن بارهای عاملی هر زیرشاخص، روابط همبستگی بین عامل‌ها نیز استخراج می‌گردد. نتایج مدل اندازه‌گیری مرتبه اول حاکی از وجود روابط همبستگی مثبت و معناداری بین ابعاد متغیر حکمرانی است. این مدل در نمودار ۱ در حالت استاندارد ارائه شده که نشان‌دهنده شکل‌گیری عامل‌های مورد نظر براساس زیرشاخص‌هاست. زیرشاخص‌های برازش مدل نیز در وضعیت مناسبی است. همان‌طور که در نمودار ۱ نشان داده شده است، نتایج تخمين حاکی از مناسب‌بودن مدل است. با توجه به خروجی لیزرل مقدار λ محاسبه شده برابر با $295/12$ می‌باشد که مقدار مناسبی است (نسبت λ به df در این مدل این نسبت در حدود $2/22$ است که کوچکتر از 3 بوده و مناسب می‌باشد). پایین‌بودن میزان این شاخص نشان‌دهنده تقواوت اندک میان مدل مفهومی پژوهش با داده‌های مشاهده شده تحقیق است. همچنین میزان RMSEA برابر با 0.069 است. این شاخص کمتر از 0.08 باشد، بنابر این مناسب است.

همچنین مدل‌های اندازه‌گیری در حالت تخمين استاندارد میزان تأثیر هر کدام از سنجه‌ها را در توضیح واریانس عامل اصلی نشان می‌دهد.

Chi-Square=295.12, df=133, P-value=0.06235, RMSEA=0.069

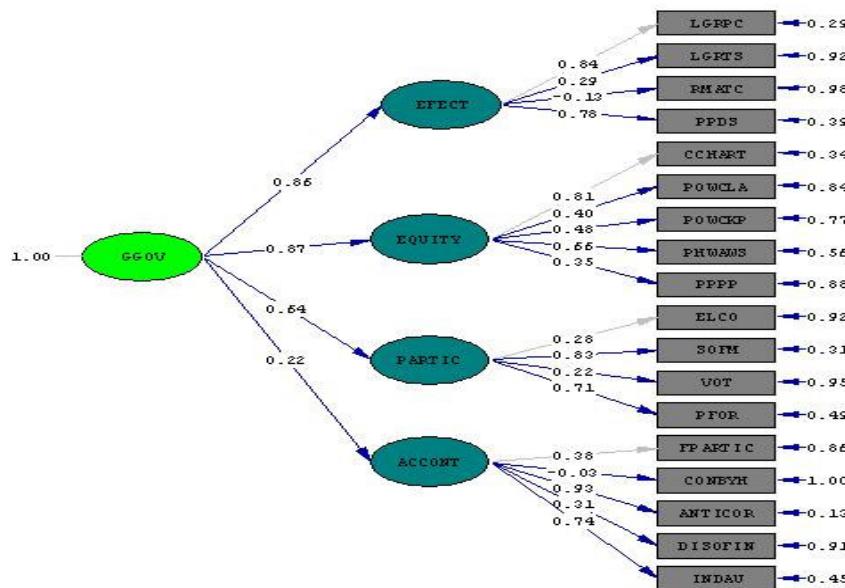
نمودار ۱ مدل اندازهگیری متغیر حکمرانی در حالت استاندارد در تحلیل عاملی مرتبه اول

سپس با اندازهگیری مرتبه اول متغیر مستقل در حالت اعداد معناداری، معناداری هریک از سؤالات بررسی گردید. در این حالت، مقدار بار عاملی همه سنجه‌ها به جز دو سنجه سوم (نسبت مالیات اخذ شده به مالیات تکلیفی) و پانزدهم (کنترل به وسیله سطوح بالاتر حکومت) بالاتر از ۲ بوده و معنی‌دار هستند.

۷- تحلیل عاملی تأییدی مرتبه دوم متغیر حکمرانی

در تحلیل عاملی مرتبه دوم از عامل‌های بدست آمده در تحلیل عاملی مرتبه اول به یک بعد یا عامل بزرگتر رسیده‌ایم. مدل اول در حالت تخمین استاندارد مطابق نمودار ۲ نشان داده شده است، نتایج تخمین حاکی از مناسب‌بودن مدل است. با توجه به خروجی لیززل مقدار χ^2

محاسبه شده برابر با $324/99$ می‌باشد که مقدار مناسبی است (چنانچه نسبت χ^2 به df کوچکتر از ۳ باشد، میزان χ^2 مقدار مناسب و پایینی است و مدل از تناسب خوبی برخوردار است، هرقدر که میزان χ^2 کمتر باشد و به عبارت دیگر نسبت χ^2 به df پایین‌تر باشد مدل از برآذش بهتری برخوردار است و مناسب‌تر می‌باشد). در این مدل این نسبت در حدود $2/4$ می‌باشد. پایین‌بودن میزان این شاخص نشان‌دهنده تفاوت اندک میان مدل مفهومی پژوهش با داده‌های مشاهده شده تحقیق است. همچنین میزان RMSEA برابر با 0.075 است. این شاخص کمتر از 0.08 است و مناسب می‌باشد.

Chi-Square=324.99, df=135, P-value=0.05878, RMSEA=0.075

نمودار ۲ مدل اندازه‌گیری متغیر حکمرانی در حالت استاندارد در تحلیل عاملی مرتبه دوم

همان‌طور که مشاهده می‌گردد از سؤالات هجده‌گانه این متغیر، در مجموع ۴ عامل، با ضرایب عاملی اثربخشی مساوی 0.86 ، برابری مساوی 0.87 ، مشارکت مساوی 0.64 و

پاسخگویی مساوی ۲۲/ بدست آمد.

این نتایج نشان می‌دهد که مدل تأییدی این تحقیق مبنی بر تشکیل ۴ عامل مطابق با مدل نظری است و مدل نظری تأیید می‌شود. سپس با اندازه‌گیری مرتبه دوم متغیر مستقل در حالت ضرایب معناداری، معناداری هریک از سؤالات بررسی گردید. نتایج نشان داد که بجز ضرایب سنجه‌های سوم و پانزدهم، بقیه ضرایب بدست‌آمده معنادار شده‌اند. زیرا مقدار آزمون معناداری تک‌تک آن‌ها از عدد ۲ بزرگتر است. معناداری این اعداد نشان‌دهنده معنادار بودن و تأیید شدن مدل می‌باشد، به عبارت دیگر قرارگرفتن هر کدام از سنجه‌ها (بجز دو سنجه فوق‌الذکر) در قالب هر کدام از عوامل چهارگانه استخراج شده در مدل معنادار است و تأیید می‌شود.

۸- تحلیل استنباطی

در بخش تحلیل استنباطی، به منظور بررسی فرضیه‌های تحقیق، از آزمون‌های آماری مختلف استفاده شده است. در بخش مقایسه میانگین‌های گروه‌های مختلف شهری از آزمون تحلیل واریانس استفاده شده و به منظور بررسی میزان تأثیرگذاری متغیر مستقل بر متغیر وابسته از تحلیل رگرسیون استفاده گردیده است.

میانگین ۵ گروه مختلف شهری با استفاده از تحلیل واریانس یک عامله (ANOVA) بررسی و با هم مقایسه می‌شوند تا مشخص شود که آیا تفاوت بین میانگین‌ها معنادار است یا تصادفی است. برای این کار فرضیه آماری به شکل زیر تدوین می‌گردد.

بین میانگین حکمرانی خوب شهری در گروه‌های مختلف شهری تفاوتی وجود ندارد.

$$H_0: \mu_1 = \mu_2 = \mu_3 = \mu_4 = \mu_5$$

بین میانگین حکمرانی خوب شهری در گروه‌های مختلف شهری تفاوت وجود دارد.

$$H_1: \mu_1 \neq \mu_2 \neq \mu_3 \neq \mu_4 \neq \mu_5$$

جدول ۳ خلاصه آزمون ANOVA برای گروه‌های مختلف شهری

Sig.	F	Mean Square	df	Sum of Squares	منشا تغییرات
.۰۰۱	۴/۷۷۱	.۱۳۲	۴	.۵۲۸	بین گروه
		.۰۲۸	۲۴۶	.۸۰۳	درون گروه
			۲۵۰	.۲۳۰	کل

خلاصه آزمون ANOVA در جدول ۳ ارائه گردیده است. همان‌طور که ملاحظه می‌گردد، مقدار خطای محاسبه شده در ستون آخر (۰/۰۰۱) کوچکتر از سطح خطای قراردادی (۰/۰۵) است. بنابراین با اطلاعات موجود فرض صفر را رد می‌کنیم و با پذیرش فرض مقابله می‌توان گفت بین میانگین حکمرانی گروه‌های مختلف شهری تفاوت معناداری وجود دارد. پس از بررسی نتایج حاصل از آزمون تعقیبی توکی^{۱۴} که در جدول ۴ ارائه شده است، مشخص شد بین گروه آلفا با گروه‌های با کفایت بالا و باکافیت تفاوت معناداری وجود دارد، اما تفاوت بین سایر گروه‌ها به صورت دو به دو معنادار نیست.

جدول ۴ خلاصه آزمون تعقیبی توکی جهت بررسی اختلاف گروه‌های مختلف شهری

(I)	(J)	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	۹۵% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
A	B	.۰۶۸۹۷	.۰۳۱۹۱	.۱۹۸	-.۰۱۸۷	.۱۵۶۶
	G	.۰۷۲۱۱	.۰۳۴۲۲	.۲۲۰	-.۰۲۱۹	.۱۶۶۱
	H	.۱۵۸۲۰*	.۰۳۸۹۹	.۰۰۱	.۰۵۱۰	.۲۶۵۴
	S	.۱۰۹۳۹*	.۰۳۳۷۷	.۰۱۲	.۰۱۶۶	.۲۰۲۲
B	A	-.۰۶۸۹۷	.۰۳۱۹۱	.۱۹۸	-.۱۵۶۶	.۰۱۸۷
	G	-.۰۳۱۴	.۰۳۰۵۲	.۰۰۰	-.۰۸۰۷	.۰۸۷۰
	H	-.۰۸۹۲۴	.۰۳۰۸۰	.۰۹۶	-.۰۰۹۱	.۱۸۷۶
	S	-.۰۴۰۴۲	.۰۳۰۰۳	.۶۶۳	-.۰۴۲۱	.۱۲۲۹

ادامه جدول ۴

(I)	(J)	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
G	A	-0.07211	.0.03422	.220	-0.1661	.0.219
	B	-0.00314	.0.03052	.100	-0.0870	.0.0807
	H	.0.08610	.0.03787	.107	-0.0180	.0.1902
	S	.0.03728	.0.03247	.781	-0.0519	.0.1265
H	A	-0.15820*	.0.03899	.001	-0.2654	.0.0510
	B	-0.08924	.0.03580	.096	-0.1876	.0.0091
	G	-0.08610	.0.03787	.107	-0.01902	.0.180
	S	-0.04882	.0.03747	.690	-0.1018	.0.0542
S	A	-0.10939*	.0.03377	.012	-0.2022	.0.0166
	B	-0.04042	.0.03003	.663	-0.1229	.0.0421
	G	-0.03728	.0.03247	.781	-0.01265	.0.0519
	H	.0.04882	.0.03747	.690	-0.0542	.0.1018

* اختلاف در سطح 0.05 معنادار است.

۹- نتیجه‌گیری

همان‌گونه که در مقاله تشریح گردید توجه به حکمرانی خوب شهری از اهمیت ویژه‌ای در مباحث مدیریت کلان ملی، مدیریت شهری، سیاستگذاری عمومی و... برخوردار است. پایه‌های حکمرانی خوب شهری بر مدیریت اثربخش، برابری جنسیتی و نژادی و حمایت از فقرا، مشارکت مردم، نهادهای عمومی و خصوصی در مدیریت و راهبرد امور شهری و پاسخگویی مدیران را شامل می‌شود.

از سوی دیگر شاهد هستیم که تأثیرگذاری شگرف شهرهای جهانی از حوزه ملت‌دولتها نیز فراتر رفته و با بهره‌گیری از فضای تعاملات جهانی در بستر جهانی شدن و فضای جریان‌ها به نقشی اثربخش در حوزه تعاملات منطقه‌ای، فرامنطقه‌ای و بین‌المللی تبدیل شده است.

این موضوع که آیا می‌توان بین این دو پدیده ارتباط معناداری یافت سؤالی بود که نویسنگان مقاله بهنگال یافتن پاسخی برای آن بودند. لذا جمع‌آوری اطلاعات جامع در خصوص نشانگرها و سنجه‌های حکمرانی خوب شهری یکی از نیازمندی‌های اساسی این بررسی بود، که حاصل آن تدوین جداولی ارزشمند است که نه تنها برای ادامه این تحقیق ضروری بود، بلکه می‌تواند دستمایه تحقیقات متعددی در زمینه حکمرانی خوب شهری باشد. علاوه بر این، نیاز به منبعی معتبر برای انتخاب و دسته‌بندی شهرهای جهانی از دیگر الزامات این مطالعه بود، که در این زمینه نیز از اطلاعات ارائه‌شده توسط شبکه پژوهشی جهانی‌شدن و شهرهای جهانی استفاده شد.

در این مطالعه نشان داده شد که مدل با داده‌های مشاهده شده، اختلاف اندک دارد و مدل از برازش مناسبی برخوردار است. مقدار بارعاملی همه سنجه‌ها بهجز سنجه‌های سوم (نسبت مالیات اخذشده به مالیات تکلیفی) و سنجه پانزدهم (کترول بهوسیله سطوح بالاتر حکومت) تأیید شد. دلیل این امر می‌تواند این باشد که این دو سنجه بهخوبی خود نشان‌دهنده عامل بهبود در حکمرانی خوب شهری نیستند. عامل سوم که نشان‌دهنده یک نسبت بین مالیات تکلیفی و مالیات اخذ شده است و در عمل نتوانسته است تمایز روشنی بین شهرها در گروه‌های مختلف ایجاد نماید. این سنجه از طریق افزایش سطح درآمدها می‌تواند بر بهبود حکمرانی خوب شهری اثر گذارد در حالی که برخی شهرهایی که شاخص حکمرانی خوب شهری در آنها پایین است از نسبت بالایی بین مالیات تکلیفی و مالیات اخذشده برخوردارند. عامل پانزدهم نیز نشان‌دهنده نظارت حکومت بالاتر بر حکومت محلی است. در بسیاری از شهرهای مورد مطالعه این نظارت به صورت رسمی وجود ندارد و در ظاهر حکومت‌های محلی از استقلال نسبی برخوردارند در حالی که در عمل چنین نیست. بنابر این طیف وسیعی از شهرها از امتیاز بالایی در این سنج برخودار شده‌اند و این سنجه نتوانسته است تمایز مناسبی بین شهرها ایجاد نماید.

همچنین با استفاده از آزمون ANOVA برای گروه‌های مختلف شهرهای جهانی مشخص گردید که تفاوت معناداری بین شاخص حکمرانی خوب شهری در میان این گروه‌ها وجود دارد و در ادامه آن و بهمنظور دقت بیشتر در نتایج از آزمون تعقیبی توکی به صورت دو بهدو بین گروه‌های فوق استفاده شد. نتایج این آزمون اختلاف معنادار بین گروه آلفا به

عنوان برترین گروه و گروههای باکفایت بالا و باکفایت را که در پایین ترین گروهها هستند، تأیید نمود. این امر مؤید آن است که شاید نتوان تفاوت آشکاری در حکمرانی خوب شهری در گروههای نزدیک مشاهده نمود (على رغم آنکه این تفاوت‌ها بعضاً در آمارهای قابل مشاهده است) اما در گروههایی که از هم دور هستند این تفاوت آشکار است و پیشنهاد می‌گردد تا به منظور تعمیق و گسترش تحقیقات در آینده نسبت به سنجش شاخص حکمرانی خوب شهری با سنجه‌های بیشتر و برای تعداد بیشتری از شهرهای جهانی و احتمالاً، برخی شهرهای دیگر برای تعمیم نتایج اقدام گردد.

۱۰- پی‌نوشت‌ها

1. Geddes, Patrick
2. Globalized City
3. Global World
4. Connectivity
5. Informationalization of the Economy
6. Information Handling
7. Weight-less Economy
8. Border-less Economy
9. Border-less World
10. Globalization and World Cities (GaWC)
11. Loughborough University
12. Constitution
13. United Nations Human Settlements Program, UN-HABITAT
14. Turkey

۱۱- منابع

- [1] Leautier, F. (2006). Megacities in a Globalizing World. In Proceedings of the International Dialogue on Governing Emerging Megacities– Challenges and Perspectives. Frankfurt. Germany. 7-8 Dec. 2006 (pp. 6-12).
- [2] Short, J. R. Kim, Y. H. (1999). *Globalization and City*. Longman.
- [3] Papoli, M. Rajabi, H. (2012). *The Theory of Urban and Surrounding*. The

Organization for Researching and Composing University Textbooks in the Humanities.

- [4] Kaufmann, D., Kraay, A. (2008). Governance indicators: Where are we, and where should we be going?. *World Bank Research Observer*. 23(1) 1-30.
- [5] Scott, A., J., Agnew, J., Soja, E. W. and Storper, M. (1999). Global city-regions: An overview. Retrieved from http://www.lse.ac.uk/geographyAnd_Environment/whosWho/profiles/Michael%20Storper/pdf/GlobalCityRegions.pdf.
- [6] UN-HABITAT, (2002). The Global Campaign on Urban Governance. Retrieved from www.unhabitat.org/ downloads/docs/2099_24326_conceptpaper.doc.
- [7] Freidmann, J. (1986). The World City Hypothesis; Development and Change”, in the Global Cities Reader, Eds: Neil Brenner and Roger Keil.
- [8] Scott, A.J. (1998). Global City-Regions and the New World System. Retrieved from www.kas.de/.../megacities/megacities1/.../scott_wo.
- [9] Sassen, S. (1991). *The Global City: New York, London, Tokyo*. Princeton: Princeton University Press.
- [10] Taylor, P.J., Catalano, G. (2001). World City Network Formation in a Space of flows. Retrieved from <http://www.lboro.ac.uk/gawc/projects/projec10.html>.
- [11] Beaverstock, J.V., Smith, R.G., Taylor, P. J. (2000). Globalization and world cities: Some measurement methodologies”, *Applied Geography*. 20(1). 43-63.
- [12] Doel, M.A., Hubbard, P.J. (2002). Taking world cities literally: Marketing the city in a global space of flows. *City*. 6(3), 351-368.
- [13] Kaufmann, D., Leautier, F., Mastruzzi, M. (2004). *Governance and the City: An Empirical Exploration into Global Determinants of Urban Performance*”, World Bank Institute. Retrieved from: <http://www.worldbank.org/wbi/governance/>.
- [14] Hall, P. (1966). *The World Cities*. New York: McGraw Hill.
- [15] Hall, P. (2004). World Cities, Mega-Cities and Global Mega-City-Regions. Retrieved from: <http://www.lboro.ac.uk/gawc/rb/al6.html>.

- [16] Sarrafi, M. Azimi, N. (2013). Imperatives of Attaining Trans-national Roles for Iranian Metropolises. Retrieved from: www.anthropology.ir/node/18251.
- [17] Castells, M. (1999). *The Rise of the Network Society*, Blackwell Publishers.
- [18] Giddens, A. (1994). *Beyond Left and Right*. Cambridge: Polity Press.
- [19] Ohmae, K. (1990). *The Borderless World: Power and Strategy in the Interlinked Economy*. London: HarperCollins.
- [20] Gregory, D., Johnston, R.J., Pratt, G., Watts, M., Whatmore, S. (2009). *The Dictionary of Human Geography*. London: Wiley-Blackwell.
- [21] GaWC, (2012a). The World According to GaWC 2000. Retrieved from <http://www.lboro.ac.uk/gawc/world2000.html>
- [22] GaWC, (2012b). The World According to GaWC 2004. Retrieved from <http://www.lboro.ac.uk/gawc/world2004.html>
- [23] GaWC, (2012c). The World According to GaWC 2008. Retrieved from <http://www.lboro.ac.uk/gawc/world2008.html>
- [24] GaWC, (2012d). The World According to GaWC 2010. Retrieved from <http://www.lboro.ac.uk/gawc/world2010.html>
- [25] GaWC, (2012e). The World According GaWC 2012. Retrieved from <http://www.lboro.ac.uk/gawc/world2012.html>.
- [26] UNDP. (1997). *Reconceptualizing Governance*, New York: UNDP.
- [27] Savage, M., Warde, A., Ward, K.(2003). *Urban Sociology, Capitalism, and Modernity*. London: Palgrave Macmillan Press.
- [28] Shah, A. (2006). *Local Governance in Industrialized Countries*. World Bank: Washington DC.
- [29] Freire, M. (2007). Sustainable Cities: The Role of Local Governance In Managing Change. In the Proceedings of the Symposium: A Global Look at Urban and Regional Governance: The State-Market-Civic Nexus. Emory University, 18-19 Jan. 2007. Retrieved from <http://halleinstitute.emory.edu/pdfs/Governance%20paper.pdf>

- [30] World Bank (1994). *Governance: The World Bank's Experience*. Washington D.C.: The World Bank.
- [31] McCarney, P. (2003). Confronting critical disjuncture in the governance of cities. In P. McCarney and R. Stern (Eds.). *Governance on the Ground. Innovations and Discontinuities in Cities of the Developing World*. Baltimore: The Johns Hopkins University Press.
- [32] Esko Lange, F. (2009). *Urban Governance: An Essential Determinant of City Development?* Bonn: World Vision Institute for Research and Development.
- [33] Harris, N. (2007). *City Competitiveness: World Bank study of competitiveness in four Latin American cities*. Washington DC: World Bank.
- [34] Kaufmann, D., Leautier, F., Mastruzzi, M. (2006). Globalization and Urban Performance. In F.A. Leautier. (ed.). *Cities in a Globalizing World: Governance, Performance & Sustainability*. (27-68). Washington DC.: World Bank Institute.
- [35] UN-HABITAT (2004). *Urban Governance Index*. Retrieved from <http://www.Unhabitat.org/>.